

RATTEN, KATTEN, PIZZA'S EN KARPERS

De ene stek is de andere niet. Sommige stekken zijn net wat specialer dan de 'gemiddelde' visstek. Die van karpervisser Mitchell Jans uit Nieuwegein springt er helemaal bovenuit. Hij vist in de Utrechtse grachtengordel.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Mitchell laat de montage onder de brug zakken en voert een handje tijgernoten bij.

Vis je (slappe) lijn dicht langs de kade zodat de kans dat een passerende boot je lijn oppakt klein is.

Vissen in hartje Utrecht: ratten, katten en aan de waterkant een pizza bestellen!

‘DE STADSWACHT ZEI DAT IK DE EERSTE KARPERVISSER WAS DIE HIJ HIER OIT HAD GEZIEN’

Drie jaar terug maakte de nu 21-jarige Mitchell voor het eerst zijn lijnen nat in de Utrechtse binnenstad. “Toen woonde ik een jaartje hier in Tuinwijk”, zegt de Nieuwegeiner terwijl hij aan de Weerdsingel Oostzijde zijn hengels optuigt. “Het leek me destijds wel geinig om gewoon eens de proef op de som te nemen.” Dat pakte bijzonder goed uit, want die eerste sessie ving hij meteen acht karpers. “Van hengel-druk bleek geen enkele sprake te zijn.”

OP DE FIETS

Tegenwoordig woont de verkoopmedewerker van Hengelsport Utrecht weer in zijn geboorteplaats Nieuwegein. Hij heeft geen auto en is voor deze sessie dus met de fiets afgereisd naar het centrum van Utrecht. “Met een half uur tot drie kwartier fietsen, sta ik in de binnenstad. Dat gaat prima, want ik vis toch alleen maar korte dagssessies met een basic uitrusting.” Hij heeft niets te veel gezegd. Om hem heen staan slechts twee opgetuigde hengels, wat steuntjes, een stoeltje, ont-haakmat en een ‘casual’ rugzak. En een oude fiets. “Die paar keer dat ik hier een nachtje pakte, sliep ik ook ge-

woon onder de blote hemel. Geen bivy, die kun je hier op die steile kanten niet eens fatsoenlijk neerzetten.”

ZWERVERS

Nachtvissen in de Utrechtse binnenstad levert in ieder geval mooie verhalen op. “Zwervers die hun hele levensverhaal aan je uit de doeken doen. Lallende studenten die op stapavonden hun avondeten aan de gracht done- ren. Maar bijvoorbeeld ook een keer een dame die nog geen twee meter naast mijn stretcher ging wildplassen. Ze zag me niet eens zitten, zo strak zat ik tegen de brug ge-positioneerd.” En hij kreeg eens een leeg blikje bier op zijn hoofd gegooit. “Dat bleek per ongeluk te zijn ge- gaan, maar het is natuurlijk wel asociaal. Het zwerfvuil om ons heen is eigenlijk ook het enige minpuntje aan het grachtvissen. Nou ja, en de hondendrollen dan.”

TWEE BRUGGEN

Mitchell zit deze sessie – eind juni, dik 30 graden – heer- lijk in de schaduw van een oude plataan, precies tus- sen twee bruggen in. “Zo kan ik die allebei bevissen en spreid ik mijn kansen.” Hij rijgt twee tijgernoten op de lange hair. Verder oogt de montage niet al te ingewik-

keld: een gecoate rig van doorsnee lengte, het laatste stukje hiervan gestript, line-aligner en een forse haak (maat 4). “Sinds ik relatief grote haken gebruik, heb ik geen vis meer verspeeld. Dus daar blijf ik lekker bij.” Bo- ven zijn rig hangt een 110-grams inline werpgewicht dat al bij een klein tikje loskomt van de wartel. “Kan de vis na inhaking kopschudden wat ‘ie wil, maar dan wel mooi zonder contragewicht.”

SLAPPE LIJN

Tijd om de eerste hengel – de linker – op zijn plek te leg- gen. Met in de ene hand zijn hengel en in de andere een emmertje tijgernoten, loopt Mitchell naar de Van Asch van Wijcksbrug. Vanaf een hoog punt laat hij zijn montage behoedzaam onder de brug zakken, op hoog- uit twee meter uit de betonnen wand. “Daar staat ruim twee meter water en is de bodem vrij vlak en hard.” Na hier slechts één hand tijgernoten verspreid te hebben gevoerd, loopt hij met de beugel open terug naar zijn stek. De lijn laat hij iets slap liggen, zodat die mooi plat op de bodem kan zakken. Een kano met toeristen lijkt zijn lijn op te pikken, maar het loopt goed af. “Met dit mooie weer komt er van alles langsvaren: kano’s, water-

fietsen, bootjes, sloepjes en rondvaartboten. Iets om re- kening mee te houden bij het vissen.”

TOESCHOUWERS

Terwijl Mitchell bij het optuigen van hengel twee uit- legt waarom hij met een 50/00 fluorocarbon voorslag van 8 tot 10 meter lengte vist – ‘het blijft grachtvissen tussen de fietsen, winkelkarretjes en brugpijlers’ – krijgt hij een keiharde fluitter op hengel één. Hij pakt zijn lan- dingsnet en snelt naar de hengel. “Hangen”, klinkt het door de drukke straat. En dat blijft niet onopgemerkt. Het publiek stroomt massaal toe. In no time staan man- nen in nette pakken, zomers geklede studentes, een postbezorger en een chique dame die net haar elektri- sche auto wil opladen vol belangstelling toe te kijken hoe Mitchell de karper bij de brug weghoudt.

STADSBAK

Even later schuift hij het net zorgvuldig onder een hele knappe spiegel. *In the pocket!* De fotograaf is nét gearri- veerd en kan dus meteen aan de bak. Hardop schat Mit- chell op ons verzoek het gewicht van de vis in het net. “Vierentwintig, vijftentwintig pond haalt ie makkelijk.” >>

>> 'LEKKER JE DING DOEN'

Bang voor een stormloop van andere karpervissers in het centrum van Utrecht is Mitchell niet. "Aangezien ik nooit voorvoer ben ik heel flexibel en het Utrechtse grachtenstelsel kent zat mooie stekken." Al is de stek waar we voor deze reportage zijn neergestreken er een waar je maar net van moet houden: een populair parkeervak in de rug, recht voor de neus een steile kant waar je geen bivv kunt neerzetten en de hele tijd passerende auto's, fietsers, voetgangers en varend verkeer. Verder worden we bezocht door een stel brutale katten dat continu komt bedelen en klimmen er twee hondsbrutale ratten Mitchell's hengel op. "Comfortabel is een relatief begrip. Maar ik kan lekker mijn ding doen en vind het hier heerlijk vissen. Let trouwens wel op dat het in dit deel van de stad betaald parkeren is", lacht de Nieuwegeiner. Gelukkig zijn de Utrechtse grachten wel netjes landelijk ingebracht en dus met elke VISpas te bevissen.

Grachtkarperen betekent dat je regelmatig aanspraak hebt van passanten.

Maar als hij het net met de vis uit het water tilt en op de onthaakmat met hoge, opstaande randen – een aanrader bij dit soort steile kanten – legt, stelt hij zijn raming bij. Naar boven. Uiteindelijk concluderen we gezamenlijk dat de hele deftige vis zonder twijfel de 30 pondsgrens doorbreekt – en dat in hartje '030'. "Moet je nagaan dat ik de eerste collega-karpervisser hier nog moet tegenkomen!"

AANSPRAAK

Een deel van het toegestroomde publiek blijft nog even hangen, ook nadat Mitchell de prachtvis weer aan de gracht heeft toevertrouwd. 'Wat een vis! Zwemt dat hier rond?' Het regent vervolgens vergelijkbare, voor elke sportvisser herkenbare reacties. Mitchell vindt het allemaal prima en staat iedereen keurig te woord. "Als je daar niet tegen kunt, moet je echt niet midden in de stad gaan vissen. Aanspraak hoort er simpelweg bij. En ik vind het ook wel leuk, zo'n babbeltje. Mensen zijn eigenlijk altijd wel positief verbaasd als je ze vertelt wat hier allemaal aan vis in het water zit. Dat vinden ze echt prachtig om te horen."

GEVARIEERD BESTAND

Eerlijkheidshalve vertelt hij direct dat deze vis wel een uitschieter is. "Het bestand is enorm gevarieerd. Ik vang werkelijk alles door elkaar. Kleine schubs, kale uitzet spiegels, af en toe een oudere vis. Het gros schommelt zo tussen de 15 en 25 pond, met af en toe een wat kleinere of grotere vis ertussen." Maar in de stad vist hij sowieso niet voor de ponden. "De levendige sfeer vind ik juist mooi aan dat grachtvissen. En iedere vis die ik in dit decor vang is speciaal. Bovendien is dit echt een uitgestrekt systeem waar een verrassing altijd mogelijk is. Het liefst zo'n hele dikke, oude schub", zegt hij terwijl de bestelde pizza quattro stagioni soldaat wordt gemaakt.

'MIDDEN IN DE STAD KUN JE HARTSTIKKE LEUK KARPERVISSEN'

ZONDER VOORVOEREN

Als de hengels weer op hun plek liggen, vragen we Mitchell of het hier altijd zo snel raak is. "Nou, dit was wel heel erg snel", lacht hij. "Deze vis lag er kennelijk al, want ik vis altijd instant en voer nooit voor." Hij heeft wel sterk het vermoeden dat de grachtenkarpers veel rondtrekken. "Al kan het formaat van de vissen per stek trouwens wel verschillen. Maar ook daar heb ik nog geen hele duidelijke patronen in ontdekt. Bij deze visserij komt het allemaal niet zo heel nauw kijken. Er staat nu een stevige trek naar rechts, maar ik vang net zo goed als het water naar links stroomt. Heb je tijd, ga dan gewoon vissen. Thuis vang je sowieso niets."

IETSJE TE WARM

Aan de gracht lijken de vissen inmiddels ook bevangen te zijn door de hitte. "Het valt me vandaag toch ietwat tegen", zegt Mitchell. "Meestal krijg ik wel drie runs op een middag, soms zelfs nog meer. Het zal nu wellicht te warm zijn." Maar met ruim 30 graden overdag in de brandende zon een fraaie vis vangen, is natuurlijk gewoon een prima resultaat. "Kun je nagaan wat voor mooie visserij dit is als de weersomstandigheden beter zijn. Er zwemt hier echt meer vis dan je denkt hoor. Midden in de stad kun je hartstikke leuk karpervissen", knipoogt Mitchell terwijl hij zijn spullen inpakt. "Ik kan het echt iedereen aanraden", zegt hij terwijl hij de straat uit fietst en opgaat in de mensenmassa.